

καὶ ὅτι οἱ τροχοὶ τῆς ἀτμαμάξης θὰ περιστρέφοντο περὶ ἑαυτοὺς ἄνευ οὐδεμιᾶς δυνάμεως ἔλξεως, πλὴν ἐὰν κατεσκευάζοντο αἱ ῥάβδοι δι' ἀλληλουχίας τροχῶν. Ἄλλ' ἡ πείρα ὅμως ἀπέδειξε πόσον ἀβάσιμοι ἦσαν οἱ φόβοι ἐκεῖνοι· ἀλλ' ἴσως πρέπει νὰ ἴδωμεν ἐν τῷ σήμερον παρατηρηθέντι φαινομένῳ ἰσχυρὰν τινα αἰτίαν τῆς ἐπὶ τῶν σιδηροδρόμων ἐπιρροῆς τῆς ἔλξεως.

Ἡμέραν τινὰ, τέσσαρες ἀξιωματικοὶ ἐγευματίζον παρὰ τῷ γενναίῳ συνταγματάρχῃ Ἐδμόνδῳ ἐν ταῖς Κάτω Χώραις, ὅτε συμπολίτης τις αὐτοῦ (Σκῶτος) εἰσελθὼν τῷ εἶπε τὰ ἑξῆς· «Μυλόρδε! ὁ εὐγενὴς πατὴρ σας καὶ πάντες οἱ ἱππῶται καὶ εὐγενεῖς υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ του χαίρουσιν ἄκραν υγιάν». Ὁ συνταγματάρχης ὑψώσας τοὺς ὤμους ἐμειδίασεν· ἀποταθεις δὲ πρὸς τοὺς συνδακτυμόνας εἶπε· Κύριοι, μὴ πιστεύετε μήτε λέξιν ἐξ ὧν ἠκούσατε· διότι ὁ πατὴρ μου εἶνε πτωχὸς ἀρτοποιὸς ἐν Ἐδιμβούργῳ, ὅστις μετὰ πολλοῦ κόπου διατρέφεται μόλις ἐκ τῆς ἐργασίας του· οὐδεὶς εὐγενὴς ὑπάρχει ἐν τῇ οἰκογενείᾳ μου. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἠθέλησε νὰ με κολακεύσῃ, καὶ νὰ σᾶς κάμῃ νὰ νομίσῃτε ὅτι ἐγεννήθην ἐντὸς μεγάρου· οὐχί, συστρατιῶτάι μου, ἐγεννήθην ἐντὸς ἐργαστηρίου, καὶ δὲν ἐρυθρίῳ διὰ τοῦτο.

Ἡ ἐξ Ἄργους περιώνυμος Τελέσιλλα, πλὴν τῆς περὶ τὴν λυρικὴν ποίησιν δεινότητος αὐτῆς, εἶχε καὶ σπανίαν φιλοπατρίαν· διότι μαχόμενοί ποτε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους οἱ Ἄργεῖοι καὶ ἀτυχήσαντες εἰς ἄκρον, οἱ μὲν ἔπεσον εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, οἱ δὲ καταφυγόντες εἰς δάσος ἀπωλέσθησαν καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ πυρός, ὅπερ παρασπονδήσαντες οἱ νικηταὶ ἔβαλον εἰς τὸ δάσος. Ὁ Κλεομένης ὠδήγησε τότε τοὺς Λακεδαιμονίους εἰς τὸ ἔρημον ἀνδρῶν Ἄργος· ἀλλ' ἡ Τελέσιλλα, συναθροίσασα τοὺς δούλους καὶ πάντας, τοὺς ἕνεκα γήρους ἢ νεότητος ἀδυνατοῦντας νὰ φέρωσιν ὄπλα, ἀνεβίβασεν εἰς τὸ τεῖχος· τὰς δὲ ἀκμαζούσας τῶν γυναικῶν ὀπλίσασα παρέταξεν ἐκεῖ ὅθεν ἔμελλε νὰ εἰσβάλῃ ὁ ἐχθρὸς. Καὶ ὅτε ἐφάνησαν ἀλαλάζοντες οἱ πολέμιοι, οὐ μόνον δὲν ἐτρόμαξαν ἐκεῖναι, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ δαίμονιας τόλμης καταληφθεῖσαι ἀπεκρούσαντο τὸν Κλεομένην, πολλοὺς ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν ἀποκτείνασαι. Σκερθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅτι εἰ μὲν ἐνίκων γυναῖκας, τὸ κατόρθωμα δὲν ἦτο ἐπίφθονον, εἰ δὲ ἐνίκωντο ὑπὸ γυναικῶν, ἡ συμφορὰ θ' ἀνεκηρύττετο ἐπονείδιστος, ὑπεχώρησαν. Ἐκτοτε ὁ Ἄρης ἀριθμεῖται ἐν Ἄργει Θεὸς γυναικῶν· ἐθεσπίσθη δὲ καὶ ἐνιαύσιος ἑορτὴ, τὰ Ὑβριστικὰ καλουμένη, καθ' ἣν αἱ μὲν γυναῖκες ἐφόρου χιτῶνας ἀνδρικοὺς καὶ χλαμύδας, οἱ δὲ ἄνδρες πέπλους γυναικῶν καὶ καλύπτρας.

Φίλιππος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, ἀφοῦ ἀπώλεσε τὸ βασιλεῖον τῆς Πορτογαλλίας καὶ πολλὰς ἄλλας ἐπαρχίας, ἀπεφάσισε νὰ ἐπικλη-

θῇ Μέγας! Τοῦτο ἀκούσας Ἰσπανὸς τις μεγίσταν, εἶπεν· «Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν καὶ Κύριος ὁμοιάζει τὰς ἐπὶ τῆς γῆς ὀπάς, ἀπὸ τὰς ὁποίας ὅσον ἀφαιρεῖ τις χῶμα τόσο εὐρύνονται καὶ μεγαλύνονται.»

Ὁ Ἰωάννης Ἰάκωβος Ρουσσὸ (Jean Jacques Rousseau), γεννηθεὶς τῇ 28 Ἰουνίου 1712 ἐν Γενεύῃ, ἐτελεύτησεν τῇ 2 Ἰουλίου 1778 ἐν Ἐρμενοβίλλῃ, πλησίον τῶν Παρισίων. Ὅστε μετὰ μικρὸν συμπληροῦνται ἑκατὸν ἔτη, ἀφ' ἧς ὁ συγγραφεὺς τοῦ *Αἰμιλίου*, τῶν *Ἐξομολογήσεων*, τῆς *Κοινωνικῆς συμβάσεως* ἐξέλιπε τὸν κόσμον. Ἡ πατρίς αὐτοῦ Ἐλβετία παρασκευάζεται ἤδη νὰ πανηγυρίσῃ τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Ἐπιτροπὴ κατήρτισε τὰς βάσεις τοῦ προγράμματος τῆς τελετῆς, κατὰ μίμησιν γενομένου τῶν πρὸς τιμὴν τοῦ Ρουβένς ἑορτῶν. Ἡ τελετὴ θ' ἀρχίσῃ τὴν 30 Ἰουνίου διὰ συνεδριάσεως ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Πανεπιστημίου, θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν 1 Ἰουλίου διὰ δημοσίων διασκευάσεων, καὶ θὰ περατωθῇ τὴν 2 Ἰουλίου δι' ἑορτῆς τῶν παιδῶν. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν τριῶν τούτων ἡμερῶν γενήσεται ἐκθεσις εἰκόνων τοῦ συγγραφέως καὶ ἄλλων ἀντικειμένων εἰς αὐτὸν ἀφορῶντων, θὰ κοπῇ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ μετάλλιον καὶ πολλαὶ μουσικαὶ ἐταιρίαι θὰ ποιήσωσι συναυλίαις. Ἐπίσης παρασταθῆσεται καὶ ὁ *Μάρτις τοῦ χωρίου*, κωμικὸν μελόδραμα ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ Ρουσσὸ ποιητὴν καὶ τονισθέν.

Εἰς Ἀναγνωστῆς.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Περὶ τοῦ κινδύνου τῆς κωδωνοκρουσίας ἐν ὥρᾳ καταγίγδος.

Εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς ἐπιστήμης, δὲν εἶνε ἀποδεδομένη ὅτι ὁ ἦχος τῶν κωδῶνων καθιστᾷ τὰς βροντὰς μᾶλλον ἐπιχειμῆνας καὶ ἐκινδυνωδεστέρας, οὔτε ὅτι μέγας κρότος ἐπήνεγκέ ποτε τὴν πτώσιν κεραυνοῦ ἐπὶ οἰκοδομημάτων, τὰ ὁποῖα ἄνευ τοῦ περιστάτικου τοῦ κρότου δὲν ἤθελον προσβληθῆ.

Καὶ ὅμως παραγγέλλομεν ἐπιμόνως νὰ μὴ τίθενται εἰς κίνησιν οἱ κώδωνες ἐν ὥρᾳ βροντῶν, καὶ τοῦτο πρὸς ἀσφάλειαν τῶν κωδωνοκρουστῶν. Ὁ κίνδυνος τὸν ὁποῖον διατρέχουσι κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας, εἶνε περίπου ἀνάλογος πρὸς τὸν κίνδυνον, εἰς τὸν ὁποῖον ὑποκινεῖται οἱ ἀπερίσκεπτοι οἴτινες, ἐν τῷ μέσῳ καταγίγδος, καταφεύγουσιν ὑπὸ τὰ μεγάλα δένδρα. Ὁ κεραυνὸς προσβάλλει τὰ ὑψηλότερα ἀντικείμενα, καὶ ἰδίως τὰς κορυφὰς τῶν κωδωνοστασίων. Τὸ εἰς τὸν κώδωνα προσηρητημένον σχοινίον, ὑγρανθὲν ὑπὸ τῆς βροχῆς, ὀδηγεῖ τὸν κεραυνὸν μέχρι τῆς χειρὸς τοῦ κωδωνοκρούστου· ἐκ ταύτης δὲ τῆς περιστάσεως συνέβησαν πολλὰ δυστυχήματα.

ARAGO.